

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๖ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๗

ครูบาอาจารย์ไม่ดู

พูดถึงเรื่องหุติก็ทำให้ระลึกถึงท่านอาจารย์คำดี จะพูดให้ฟังนิดหน่อย ท่านอาจารย์คำดี วัดถ้ำผาปู่ สนธิสนมกันมาตั้งแต่สมัยเราเรียนหนังสืออยู่ ก็กราบเรียนท่านโดยตรงว่า มาเรียนนี้มาเรียนเพื่อได้ความรู้วิชาแล้วจะออกปฏิบัติโดยถ่ายเดียว ท่านฟังชัดเจนมากนะ เราก็ปฏิบัติอย่างนั้นจริงๆ พอเรียนจบตามคำอธิษฐานแล้วออกเลย ทีนี้เวลามาพบท่าน โห ท่านมหามาแล้ว โอ้ย ทำไมจึงพูดมีความสัตย์ความจริงนักหนา ผมไม่ลืมนะ วังนั้น ที่ท่านมหา กำลังเรียนหนังสืออยู่แล้วไปฟังเทศน์กรรมฐานอยู่ที่วัดป่าสาละวัน ว่าเรียนได้ตามคำอธิษฐานแล้วจะออกปฏิบัติโดยถ่ายเดียวเท่านั้น ว่าอย่างนั้นท่านมหาพูดเวลาเรียนหนังสืออยู่ นี่กลับมาแล้ว ท่านวังกั้นนะ เรียนก็ได้เป็นมหาแล้ว เข้าปฏิบัติ นี่ได้มาพบกัน

ผมได้ยินเรื่องราวของท่านมหาตลอดเวลา อยู่กับหลวงปู่มั่น วังนั้นนะ ต่อจากนั้นมา ท่านเป็นความนับถือเมตตาเราจริงๆ หลวงปู่คำดี เราไปขออนแก่น คือขโมยหนีจากหมู่เพื่อน หาอุบายออก มาจากห้วยทรายพระเณรมาก เราจะหาอุบายปลีกตัวเรา บอกว่าจะไปเยี่ยมโยมแม่ พระจะมาด้วยก็มาได้ ก็ไปเยี่ยมโยมแม่ไปหาความสงบที่ไหน แก้อย่างนั้นนะ ตกลงพระมาได้เราก็ปีบมาหาโยมแม่ มาค้ำที่โยมแม่นี้สองคืน จากนั้นให้น้องชายไปตีตัวไม่ให้ใครทราบเลย สมกับขโมยนั้นแหละ แต่อย่างว่าแหละมันหากมีเงินได้บนรถไฟ ไปกิ่งสถานีรถไฟขอนแก่นแล้วเข้าไปหาท่านอาจารย์คำดีที่วัดศรีฐาน ที่ว่าสามเหลี่ยมนั้น แต่ก่อนเป็นดงทั้งหมดนะ ไม่ได้มีตึกรามบ้านช่อง เป็นดงทั้งนั้น วัดท่านอยู่ข้างโน้น

เราไปหาท่าน ทีนี้เราย่อๆ เอาเลย เวลาไปพบท่าน โอ้ย ท่านดีใจ ทีนี้ตอนเช้าพระทั้งหลายไม่รู้เรา มีท่านองค์เดียวรู้ มันขบขันตอนที่ว่าเราหุติ วังนั้นเถอะนะ ท่านนั่งอยู่นั้น เรานั่งอยู่นี้ พระเณรแจกอาหารแฟนพานๆ เป็นธรรมดา เพราะท่านไม่ดู พระเณรก็ยอมมีบ้างเป็นธรรมดา ท่านเคยยกเรื่องเราขึ้นอยู่เสมอ ถ้าไปอยู่กับท่านมหาบวญ์ถูกไล่หนีจากวัดหมด เหล่านี้ไม่ได้อยู่ ท่านพูดเรื่อย ทีนี้เวลาเราไปพวกนั้นไม่รู้ เรานั่งอยู่นี้ ท่านนั่งอยู่นี้ เราจัดอาหารอยู่ไกลๆ ท่านก็ไม่ว่าอะไร พอพระท่านจัดอาหารเข้าไปหาท่าน ท่านกระซิบบว่า รู้ไหมเสื่อ วังนั้นนะ ท่านกระซิบบอกพระ แต่เราหุติมันได้ยินซิ รู้ไหมเสื่อนั่งอยู่นั้น พูดกระซิบบนะ กระซิบบอกพระ พระก็ไปจัดอาหารให้ท่าน องค์ไหนเข้าไปท่านจะกระซิบบทุก

องค์ๆ ฐโหมเสื่อ วังัน ระวังให้ตี ท่านกระซิบบอกเบาๆ แต่เราไต้ยินเราหุตีนี้ ท่านกระซิบบอกทุกองค์ องค์ไหนเข้าไปหาท่าน ท่านบอก ฐโหมเสื่อนั่งอยู่ข้างๆ เราก็ฟังเฉยอยู่งั้น

ทีนี้พระองค์ไหนออกไปเปลี่ยนมารยาทหมดเลย เพราะท่านบอกว่าเสื่อ ฐโหมเสื่อตั้งแต่นั้นมาวันหลังเรียบเลย วัดนั้นเรียบไปหมด แปรกอยู่ณะ คือพระเณรรู้กันทั้งวัดที่ท่านพูดถึงอยู่เสมอ คราวนี้มาพบตัวแล้ว พระเณรเลยเรียบไปทั้งวัด วันหลังมารยาทพระเณรเปลี่ยนใหม่หมดเลย แปรกเหมือนกันนะ ท่านกระซิบเพียงเท่านั้นละ เทศน์ได้ผลดี กระซิบเอา เราเทศน์บ้างๆ ไม่เห็นได้เรื่องอะไร ไม่รู้หรือพวกนี้ ท่านกระซิบว่าฐโหมเสื่อ ยังไม่รู้เสื่ออยู่หรือนี้ จบแล้วละเรื่องหุตี

ท่านเมตตามากจริงๆ กับเรา เมตตามากทีเดียว เรายังไม่ลืมที่ท่านไม่ถือองค์ท่าน ท่านถือธรรมล้วนๆ เราชมตรงนี้ ฆราวาสผู้ใหญ่มาตามส่งท่าน ท่านไปผ่าตัด มาอุดรท่านก็ฝากคำพูดมา ออกจากนี้แล้วจะไปกราบท่านอาจารย์มหาบัว เออๆ ดีแล้ว ขอฝากคำไปด้วยนะ ฝากความคิดถึงบุญถึงคุณไปหาท่านมหาบัวด้วยนะ ท่านมหาบัวเป็นอาจารย์ของอาตมา ว่าอย่างนั้นะ ทางนั้นรับคำมาก็มาเล่าให้ฟัง อู๊ย ทำไมพูดอย่างนี้ เราเคารพท่านสุดหัวใจเหมือนกันนี่นะ ทำไมพูดอย่างนี้ ก็ท่านสั่งมาอย่างนั้น ผมก็ต้องพูดตามท่านสั่ง

คือท่านไม่เคยดู เพราะฉะนั้นพระเณรจึงเป็นธรรมดา ครูบาอาจารย์ไม่ดูก็ไม่ระเวียงระวังทางมารยาท ตามนิสัยไปเลย ถ้าอาจารย์ดูก็อย่างว่า พอไปนั่งลงเท่านั้น นี่เสื่อฐโหมเท่านั้นก็สงบหมดวัดเลย เราไปองค์เดียวเรา ไปหาเที่ยวป่าทางอำเภอภูเวียง เพราะอยู่กับหมู่กับเพื่อนมันไม่สะดวกสบาย มีแต่หาอยู่คนเดียวตลอดมานะเรา หมู่เพื่อนรุมเข้าๆ ลำบากลำบากมาก สุดท้ายก็เลยหมดทั่วประเทศเขตแดน เลยไม่มีคำพูดนี้แล้ว ที่ว่าชอบสั่งๆ ไปอยู่สะดวกสบายนี้ ไม่มีแล้วเดี๋ยวนี้ ไปที่ไหนรุมเลยๆ ที่พูดมานี้เพื่อท่านทั้งหลายไต้ยินไต้ฟัง ธรรมกระจายไปตรงไหนสงบเงียบตรงนั้น ดังที่พูดว่าเสื่อนั้น คำว่าเสื่อนี้ไม่ได้หมายถึงเสื่อแบบโลกแบบสงสาร ครูบาอาจารย์องค์ใดก็แล้วแต่ พอว่าฐโหมเสื่อนั้น ระวังนะ เพียงเท่านั้นเรียบหมด เสื่ออันนี้หมายถึงเรื่องเสื่ออรรถเสื่อธรรม เสื่อการประพฤติปฏิบัติด้วยความถูกต้องดีงาม ก็ว่าไปอย่างนั้นละ ท่านถึงได้มาชม พูดอย่างนั้นให้ฟัง นี่เสื่อธรรมกับเสื่อโลกมันต่างกัน

พูดถึงเรื่องหุตี เข้าไปอยู่ในป่าภูเขา อ.ภูเวียง ท่านเจ้าคุณนี้ตามสืบทราบจนได้ กลัวเราจะหนีจากอุดร พอทราบที่เราไปองค์เดียว โอ้ย แล้วละทีนี้ไปแล้วละ ให้คนไปตามเอาเรากลับมา ฟังซินะ ท่านเจ้าคุณให้คนไปตามเอาเลย บอกว่าท่านเจ้าคุณจะพาไปกรุงเทพ

มันเรื่องอะไรนะ ไปหาเรื่องเฉยๆ จะพาไปตรวจโรคอย่างนั้นอย่างนี้ กลัวเราจะหนีไปจาก
แถวนี้แหละ เรื่องราวเป็นอย่างนั้น

ขอให้นำธรรมไปปฏิบัติต่อตัวเองทุกคนนะ จะเรียบ ตัวเองก็จะชุ่มเย็นภายในจิตใจ
เกี่ยวข้องกับเพื่อนกับฝูง ครอบครัวเหี้ยมเรื้อน ต่างคนก็จะต่างชุ่มเย็น ไว้ใจกันได้ทุกอย่าง
ธรรมไปที่ไหนตายใจได้เลย ธรรมไม่เหมือนโลก โลกไปที่ไหนเหมือนหอกเหมือนหลาว
เหมือนเสื่อโคร่งเสื่อดาว เหมือนยักษ์เหมือนผี ไว้ใจกันไม่ได้ มีจำนวนมาน้อยเพียงไร
ล้วนแล้วตั้งแต่รุ่งรังของกิเลสเต็มหัวใจๆ แสดงออกมาไว้ใจกันไม่ได้ ทั้งตั้งทั้งตั้ง ทั้ง
หลอกทั้งลวงทุกแบบทุกฉบับ เรื่องกิเลสเป็นอย่างนั้น

เรื่องของธรรมนี้ไปที่ไหนตายใจกันเลยไม่ต้องถาม เรื่องชาติชั้นวรรณะ ฐานะสูงต่ำ
ไม่ต้องถาม เข้าหากันนี้ ธรรมเข้าไปตรงไหนนี้จะลดลงมาเลย ทิฐิमानะอันไหนมีต่อกันลด
ทันทีเลย มีแต่ความดีซึมซาบเข้าไปๆ เรียบไปหมดๆ ก็คิดดูซิอย่างวัดนี้เป็นวัดที่รับพระ
มากที่สุด หลายชาติละ วัดนี้เต็มประเทศไหนบ้างเต็มอยู่นี้ มี ๙ องค์หรือเท่าไรเวลานี้ (๙
องค์ครับ) นู่นนะไม่ใช่บ่อยๆ เราก็ไม่รับมากแต่ก่อน ก็เห็นใจเหมือนกัน ก็รับ สุดท้ายมันก็
มากอย่างนี้ ชาติชั้นวรรณะใดมาอยู่ร่วมกันเป็นผ้าพับไว้เหมือนกันหมด เพราะหลักธรรม
หลักวินัยดีไว้ให้สม่ำเสมอทั้งหมดทุกอย่าง ไม่ว่าจะการอยู่การกิน การชบการฉัน การ
ประพฤติปฏิบัติตัวเอง มีหลักธรรมหลักวินัยแนบไว้ๆ เหมือนหนึ่งว่าศาสดาติดตัวไปทุก
องค์

ธรรมก็ดี วินัยก็ดี นั่นแหละคือศาสดาของพวกเราทั้งหลาย ของพระทั้งหลาย แทน
พระพุทธเจ้า เมื่อพระองค์ตายไปแล้ว ธรรมและวินัยนี้แหละจะเป็นศาสดาของเธอทั้งหลาย
แทนเราตถาคตเมื่อเราตายไปแล้ว ทีนี้เมื่อเรามีธรรมมีวินัยติดเนื้อติดตัว ไม่ว่าจะพระไม่ว่า
ฆราวาสจะสวยงามไปหมด เพราะศาสดาติดตัวไป วินัยคือศาสดา ธรรมคือศาสดา ติดแนบ
กับตัวไป กิริยามารยาททุกสิ่งทุกอย่างจะสวยงามไปตามๆ กันหมด ผู้มีศาสดาติดตัวไป
พระก็ตามโยมก็ตาม โยมก็มีศาสดาตามภูมิของตน เพศของตน ก็สวยงามไปตามเพศของ
ฆราวาส เพศของพระยังมีธรรมมีวินัยติดแนบอย่างสนิทด้วยแล้วสวยงามไปหมด ไปที่ไหน
เข้ากันได้ทั้งนั้นๆ

นี่ละศาสดามีติดแนบอยู่กับกาย วาจา ใจ ของพระของฆราวาสสวยงามไปหมด ถ้า
ไม่มีธรรมคือศาสดา ไม่มีกฎข้อบังคับคือวินัยแล้วเหลวแหลกแหวกแนว แม้แต่พระบวชมา
ในวัดในวามาอยู่ไม่มีศาสดา มีแต่เทวทัตมาแทน ก่อความเดือดร้อนให้โลกได้วุ่นวายมาก
ที่สุด ไม่มีอะไรเกินศาสนา พระไม่ปฏิบัติตาม เหยียบหัวพระพุทธเจ้าแหลกหมด เหยียบ

ทั้งธรรมทั้งวินัย เหยียบแหลกไปหมด หาความสงบร่มเย็นไม่ได้ นี่คือพระไม่มีธรรมมีวินัย เรียกว่าพระไม่มีศาสนา และขณะเดียวกันมีเทวทัตแทนเข้าไป ไปที่ไหนจึงเดือดร้อนวุ่นวาย สมัยปัจจุบันนี้พระก่อความเดือดร้อนวุ่นวายมากที่สุด ไม่มีอะไรเกินสมัยปัจจุบัน ร้าวรานไปหมดทั่วประเทศไทยเรา นี่พระที่ก่อความสงบร่มเย็นให้แก่โลกเรื่อยมา แต่เวลานี้กลายเป็นเทวทัตแทนที่ของศาสนาแล้ว จึงกลายเป็นพินเป็นไฟ ไปที่ไหนก่อเรื่องก่อราว ยุ่งเหยิงไปหมดเลย นี่ละไม่มีศาสนา พระไม่มีศาสนา ไม่มีธรรม ไม่มีวินัย มีแต่เรื่องเทวทัต คือพินคือไฟ ได้แกกัเลสทั้งหลายเผาไหม้ไปหมด และเดือดร้อนมากเวลานี้ ท่านทั้งหลาย ทราบมิใช่หรือ ดูเอา

เราไม่ได้หาเรื่อง เราพูดตามเรื่องราว ตามหลักความจริง ความจริงมียังไงพูดไปตามนั้น เพราะพูดหนีหลักความจริงไม่ใช่ธรรม ไม่ใช่วินัย พูดต้องพูดตามหลักธรรม หลักวินัย ให้พากันไปประพฤติปฏิบัติตัว ให้มีการฝึกฝนอบรมตนบ้างละดี อย่าปล่อยเนื้อ ปล่อยตัวเลอะๆ เทอะๆ การอยู่การกินไม่มีขอบเขต ไม่มีหลักธรรมบังคับตนเองไว้เลย การใช้สอยทุกอย่างฟุ้งเพื่อเห่อเหิม นี่พวกนี้พวกไม่มีศาสนา ไม่มีศาสนาติดตัว กินก็แบบ เอาแต่ตายเข้าว่าเลย ไม่ว่าจะกิน นอนก็เหมือนกันยิ่งกว่าหมู เชี่ยลงในเชียงเข่าหันหอม กระเทียมไว้แล้วยังไม่ยอมลง หมูขึ้นเชียง เข่าหันหอมกระเทียมไว้แล้วเชี่ยลงไปผสมกัน ไม่ยอมลง ยังหลับครอก ๆ อยู่บนเชียง เชียงคืออะไร หมอนั่น

อย่างนี้จะไม่มีแบบไม่มีฉบับ ไม่มีการฝึกฝนอบรมตนเอง การอยู่การกิน การใช้สอยให้รู้จักประมาณ อย่าฟุ้งเพื่อเห่อเหิม เวลานี้เมืองไทยเราเลอะเทอะที่สุดแล้ว ยังมีโรงงานมาตั้งในเมืองไทยเรามากๆ ไปที่ไหนเห็นแต่เครื่องของโรงงานทั้งนั้นเต็มเนื้อเต็มตัวเรา ของที่เป็นฝีมือของเราไม่มี ของที่เป็นเครื่องประหยัดมัธยัสถ์ ใช้พอดีพองามไม่มี มีแต่เลอะๆ เทอะๆ ฟุ้งเพื่อทั้งนั้น นี่คือคนไม่มีหลักไม่มีเกณฑ์ ไม่มีธรรมไม่มีวินัยติดตัว อะไรก็เลอะเทอะไปหมด ให้พากันจำเอานะ

นี่ละคนเราอยากดี ดีที่ความประพฤตินะ ไม่ได้ดีที่เงินทองข้าวของกองเท่าภูเขา ตีกรามบ้านช่องเท่าภูเขา ไม่ได้ดีเพราะสิ่งเหล่านี้ อันนี้พวกอิจู พวกปุณ พวกหิน พวกทราย พวกเหล็กพวกหลาต่างหาก มันดีเพราะคน ถ้าคนชั่วแล้วเอาเข้าไปไว้ในเรือนจำดูซินะ เขาเรียกนักโทษด้วยกันหมดในเรือนจำ ถ้าจิตใจเป็นทุกข์ก็เหมือนกัน เอาเข้าโรงพยาบาลขึ้นไปห้องไหน ชั้นใดสูงขนาดไหนก็ไปตรวจดูครางอื้อ ๆ อยู่โน้น เพราะความทุกข์มันอยู่กับตัว ไม่ได้อยู่กับตึก ถ้าหายจากเจ็บจากไข้อยู่ที่ไหนสบายหมด อันนี้เราทำตัวของเราให้ดี อยู่ที่ไหนก็สบาย ๆ พากันจำเอานะ เอาละพูดเท่านั้นละวันนี้ หยุดแล้วละพอ

ผู้กำกับ มีปัญหาอินเทอร์เน็ตครับผม

หลวงตา ปัญหาอินเทอร์เน็ตว่าไง ว่ามา

ผู้กำกับ ปัญหาธรรมะจากเว็บไซต์หลวงตา วันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๗

คนที่หนึ่ง ลูกติดตามอ่านธรรมะหลวงตาผ่านเว็บไซต์มาเกือบสองปีแล้วเจ้าคะ แล้วลูกก็ปฏิบัติจิตตภาวนามาบ้างโดยการนั่งสมาธิ เดินจงกรม

ข้อที่ ๑. ส่วนใหญ่จะเป็นการนั่งสมาธิภาวนาโดยจะฟังเทศน์ของหลวงตาผ่านทางวิทยุ ลูกจะภาวนาพุทธโธและฟังเทศน์หลวงตาไปด้วย ไม่ทราบว่าจะถูกต้องหรือไม่เจ้าคะ

หลวงตา ถูก ถูกต้องแล้ว ให้ทำเร่งเข้าให้มากขึ้น เออว่าไป

ผู้กำกับ ข้อ ๒.ลูกพิจารณา ผม ขน ฟัน เล็บ และหนัง สลับไปกับพุทธโธ บางครั้งมีอาการปวดที่คอ ลูกก็เอาจิตไปจ่อที่ปวด พออาการปวดหายลูกก็มาพุทธโธพิจารณา ผม ขน ฟัน เล็บ หนัง บ้าง ลูกปฏิบัติถูกไหมเจ้าคะ

หลวงตา ถูก ถูกต้องแล้ว ให้พิจารณาอย่างนั้นซ้ำๆ ซากๆ เหมือนเขาคราดไร่คราดนา คราดไปคราดมาไม่นับเที่ยว มูลคราดมูลไถแหลกละเอียดควรแก่การปัดดำแล้วถึงจะหยุดการคราดไร่คราดนา อันนี้ก็เหมือนกันซ้ำซากอยู่นี้ละ ไม่ใช่เป็นงานเก่างานใหม่ งานปัจจุบัน พิจารณานี้จะรู้จะเห็นขึ้นที่ตรงพิจารณา โลกไม่พิจารณานั้นเองมันถึงเป็นบ้ำกันทุกอย่าง ไม่มีความพอดี ก็คือ ผม ขน เล็บ ฟัน หนังนี้ละมันปิดหูปิดตาไม่เห็น ถ้าเห็นนี้บัพท้วโลกเห็นเหมือนกันหมด ไม่ตื่น คนเราไม่ตื่น เออว่าไป

ผู้กำกับ ข้อ ๓.ครับ ลูกจะพิจารณาความตายของตัวเอง ว่าชีวิตของตนเองไม่แน่วินาทีต่อไปเราอาจต้องตาย เวลาลูกรู้สึกไม่ดีกับใครลูกก็จะคิดไปว่าอีกหน่อยเราก็ตาย เราจะคิดอย่างนั้นไปทำไม ลูกปฏิบัติถูกหรือไม่เจ้าคะ

หลวงตา ถูกต้อง ถูกต้อง ยิ่งคิดเรื่อย ๆ เรื่องความตายมันเป็นการเหยียบเบรกห้ามล้อ กันความรื่นเริงบันเทิง ความฟุ้งเฟ้อเห่อเหิม ป่าช้าก็มีในตัวคนนั้น คนไหนไม่ได้คิดถึง ความตาย มีแต่ความเพลิดเพลีน ป่าช้าไม่มีในตัว เหมือนจะอยู่ตั้งกับตั้งกัลป์ นี่เราคิดอย่างนี้ถูกต้องแล้ว เออว่าไป

ผู้กำกับ ข้อ ๔. มีบางครั้งลูกคิดฟุ้งซ่าน ลูกก็สติกลับมาว่าตอนนี้เรากำลังทำอะไร อยู่ และพิจารณาความตายของเขาและของเราเพื่อระงับความฟุ้งซ่านนั้นเจ้าคะ ก็ระงับได้ แต่ก็มาคิดว่าเรามาคิดอย่างนี้ทำไม แต่ลูกก็พยายามระงับความฟุ้งซ่านนั้นสุดความสามารถเจ้าคะ

หลวงตา ดำหนิความฟุ้งซ่านเหรอ

ผู้กำกับ ครีบ

หลวงตา ถูก ตำนีความฟุ้งซ่าน เพราะความฟุ้งซ่านเป็นพื้นเป็นไฟเผาไหม้ตัวเอง ถ้าปล่อยให้มันคิดมากเป็นไฟทั้งตัวเลยละ ระวังมันลง คนไม่โกรธ คนไม่เคียดไม่แค้น กลับคนโกรธ คนเคียดคนแค้นต่างกัน คนไม่โกรธสบายตลอด คนเคียดคนแค้นเอาไฟเผาตัว อย่าโกรธ เท่านั้นละ เอ้าว่าไป

ผู้กำกับ ข้อ ๕. ครั้งหนึ่งเคยพิจารณาสุภะโดยการส่องกระจก ว่าร่างกายไม่สวยไม่งาม จ้องกระจกแล้วรูปในกระจกก็กลับเป็นรูปของลูกที่ไม่สวยไม่งามแบบแปลกๆ ไม่ทราบวิธีนี้ถูกต้องหรือไม่เจ้าคะ

หลวงตา ถูกต้องๆ แล้ว นั่นละธรรมชาติมันแสดงแปลกๆ ขึ้นมาในตัวของเราเอง พระธรรมท่านสอนเรา ให้พิจารณามากๆ หรือจะไปดูเรื่อยๆ ก็ได้ถ้ามันจางๆ ใจลงไปแล้ว ให้ไปดูกระจก วันนั้นเห็นเป็นยังงั้น วันนี้เป็นยังงี้ดูปัจจุบัน เอ้าถูกต้องแล้ว

ผู้กำกับ คนที่สอง ข้อ ๑. คีนี่หลานได้พักนอนหลังจากเดินจงกรมและนั่งสมาธิ โดยในระหว่างที่นอนนั้น หลานก็ดูลมหายใจต่อไป สักพักใหญ่มีอาการเหมือนมีลมกระจายไปทั่วร่าง ขึ้นๆ ลงๆ เหมือนลมขึ้นมาจากปลายเท้า และลมลงจากศีรษะลงมากระทบกันตรงกลางอก หลานทนดูอาการแบบนี้ได้พักใหญ่ๆ แล้วเกิดอาการกลัวอยู่ลึกๆ

หลวงตา กลัวหรือ ไม่ต้องกลัวๆ กลัวหาอะไร กลัวมันเขย่าให้เกิดความเดือดร้อน ไม่ต้องกลัว ให้พิจารณาอย่างนั้นละ ว่าไป

ผู้กำกับ เกิดอาการกลัวอยู่ลึกๆ และลึกสุดในใจได้พูดขึ้นมาว่า พระพุทธเจ้าช่วยด้วย อาการเหล่านี้ก็หายไป เปลี่ยนเป็นอาการสบายๆ และหลานก็ขยับตัวได้ หลานก็อยากจะทำดูให้สุดๆ ว่าจะถึงไหนแต่กลัว และไม่รู้ว่าจะควรจะทำอย่างไร ครั้งนี้เป็นครั้งที่สามแล้วภายในระยะสี่เดือนที่ผ่านมา หลานมาขอคำแนะนำจากหลวงตาเจ้าคะ

หลวงตา ไม่ต้องกลัว เราอยู่กับลมหายใจมาตั้งแต่วันเกิดกลัวหาอะไร ใครก็อยู่กับลมหายใจด้วยกันไม่เห็นกลัวกัน แต่เวลาจะมาภาวนามันกลัว มันกลัวบ้าอะไร เข้าใจหรือไม่ต้องกลัว เอ้าลมจะดับให้มันเห็นในองค์ภาวนาสิ ลมดับไป ลมหายใจของเราตั้งแต่วันเกิดมาลมหายใจไม่เคยขาด แต่เวลาภาวนาลมหายใจแผ่วเบา ๆ แผ่วเบาลงไป ๆ หายเงิบให้เห็นเสียทีนะ พอลมหายใจดับนี้มันจะกระทบเจ้าของนะ เอ นี่ลมหายใจดับไปแล้วมันจะไม่ตายหรือ กลัว สะดุ้งแล้วก็ถอยจิตมาเสีย วันหลังไปก็ได้แค่นั้นละ แค่นั้น ได้แค่นี้ลมหายใจดับ กระทบตัวเองถอยออกมา

ที่นี่เมื่อไม่ให้มันกระตุก ลมหายใจดับ เอ้าลมหายใจดับ ดับไป ความรู้ที่อยู่ภายใน ร่างกายนี้ไม่ดับ ไม่ตาย เท่านั้นละฟุ้งเลยที่นี่ หหมด ถ้าลมหายใจได้ดับแล้วละเอียดสุดยอด ในองค์การภาวนานะ คำว่าลมหายใจนี้เป็นชั้น ๆ นะ เราจะพูดให้ฟังเพียงชั้นนี้เท่านั้นก่อน บอกว่าไม่ต้องกลัวลมหายใจ เอ้าดับ ดับไป ให้เห็นฐานของลมหายใจดับ อะโรมันจะตาย ให้รู้ จิตผู้รู้ผู้นั้นไม่เคยตาย ไม่ต้องกลัว เอ้าว่าไป

ผู้กำกับ ข้อ ๒. หลานฟังหัดภาวนาได้แค่ปีเศษๆ หลานจึงมาขอความเมตตาหลวงตา สอนเรื่องการสร้างกำลังใจด้วยตนเองเจ้าคะ ณ เวลานั้นผู้ที่ฟังสุดท้ายก็คือตนเอง (อตุตทา หิ อตุตโท นาโถ ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน)

ต่อไปนี้เป็นต้นไป หลานขอปฏิบัติบูชาพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์และพระอาจารย์หลวงตา トラบจนสิ้นลมหายใจเฮือกสุดท้าย กราบหลวงตา ได้ไม่สิ้นตลอดกาล จาก หลานชี้แง

หลวงตา ถูกต้องแล้ว ๆ ทางนี้ตอบไปอย่าให้ชี้แง มันเกิดประโยชน์อะไรชี้แง เอ้าเร่งลงไปไม่ต้องกลัว ชี้แงมันหายเอง

ผู้กำกับ คนที่สามครับเมื่อภาวนาโดยกำหนดลมหายใจเข้าออก พร้อมด้วยพุทโธ จิตจะดำเนินไปสู่ความสงบสว่างโพล่งอยู่นาน แล้วหลานก็กำหนดรู้อยู่กับความสว่างนั้น ๆ สักพักความสว่างก็เปลี่ยนไปสว่างโล่ง ละเอียดกว่าเดิม แล้วหลานก็กำหนดรู้อยู่อย่างนั้นอีก แต่ก็ไม่เห็นว่าจะไปไหนมาไหนเลยครับ

หลวงตา อยู่ตรงนั้นละ อยู่กับผู้รู้ อากาศอะไรออกมาเป็นอาการของผู้รู้ มันเกิดมันก็ดับ เกิดมันก็ดับ ดับเป็นลำดับลำดับตาของชั้นแห่งธรรม ถ้าธรรมละเอียดเท่าไรเรื่องเหล่านี้ก็จะละเอียดไปตาม ให้พิจารณาปัจจุบันอยู่นั้นละ ไม่ต้องไปคาดไปหมายนะ มันเป็นอย่างไรจะเป็นขึ้นมาจากจิตซึ่งเป็นนักรู้ มหาเหตุอยู่นั้น กิเลสอยู่ที่นั่น ธรรมอยู่ที่นั่น แก้กั้นที่นั่นละ เอ้าว่าไป

ผู้กำกับ หลานก็กำหนดรู้อยู่อย่างนั้นอีก แต่ก็ไม่เห็นว่าจะไปไหนมาไหนเลยครับ หลวงตา ไม่ต้องไป ไปหาอะไร เคยไปมารอบโลกมาแล้วไม่ได้เกิดประโยชน์อะไร ที่นี่จะหยุด ไม่ต้องไป

ผู้กำกับ เขาบอก ที่หลานกำหนดรู้เฉยอยู่นี้ถูกต้องหรือเปล่าครับ หลวงตา ถูกต้อง เวลามันเฉยก็ให้มันเฉย ไม่ใช่มันจะเฉยอยู่เรื่อย ถึงเวลามันเคลื่อนตัวของมันเอง

ผู้กำกับ หรือว่าหลานจะกำหนดรู้ลมหายใจแทนแต่มันไม่ชัด

หลวงตา เขากาวนาแย้งไง เขากำหนดลมหายใจหรือกำหนดอะไร
 ผู้กำกับ เขากาวนาโดยกำหนดลมหายใจเข้าออกพร้อมกับพุทโธครับ
 หลวงตา เออ ถูกต้องแล้ว แล้วแต่ถนัด ถูกต้อง หรือจะเอาแต่ลมหายใจโดยเฉพาะ
 ก็ได้ พุทโธติดตามลมหายใจก็ถูก ไม่ผิด เป็นความถนัดใจเอง เอ้าว่าไป
 ผู้กำกับ เขابอกว่า เพราะเกือบรู้สึกว่ามีลมอยู่ มันละเอียดมาก ขอหลวงตา
 โปรดชี้แนะด้วยครับ

หลวงตา ลมละเอียดมาก พิจารณามันละเอียดถึงไหน พิจารณาความละเอียดของ
 ลม มันละเอียดถึงไหน ตามลงไป ให้อยู่ในใจนะ อย่าตามออกข้างนอก ตามอยู่ในลม
 นี้ อะไรอีกล่ะ

ผู้กำกับ คนที่ ๔ ครับ ข้อหนึ่ง เมื่อเรากาวนาจนถึงจุดที่เป็นสมาธิแล้ว วันหลังเราก็
 ทำตามวิธีเดิมทำไมสมาธิไม่เกิด

หลวงตา เพราะเราไปหมาย มันไม่เกิดแหละ เราไม่ตั้งอยู่ปัจจุบัน สมาธิเกิดนั้นเกิด
 ในปัจจุบัน เวลาเกิดแล้ววันนี้ วันหลังไปเอาอันนั้นเข้ามาอีก ผิด ต้องหาใหม่เรื่อยๆ ไม่ต้อง
 ไปเอาของเก่าที่ผ่านมาแล้ว รู้แล้วผ่านไปแล้ว ปิดออก ให้เกิดในปัจจุบัน ธรรมชาติทั้งหมด
 เกิดในปัจจุบัน ไม่ได้เกิดอดีตอนาคตโน้นคาคนี้ นั่นเป็นสัญญาอารมณ์ ให้อยู่ใน
 ปัจจุบัน มันจะเกิดเอง เรื่องแปลก ๆ ต่าง ๆ ไม่คิดไม่คาดก็เกิดขอให้จิตตั้งลงในปัจจุบัน จะ
 รู้ที่นั่นละ เอาละว่าไป

ผู้กำกับ เขาว่าทำไมสมาธิไม่เกิด ขึ้นอยู่กับเหตุปัจจัยอะไรครับถึงจะให้สมาธิเกิดได้
 ทุกครั้งที่ต้องการ มีวิธีไหนบ้างครับผม

หลวงตา อย่าออกไปอดีตอนาคตสัญญาอารมณ์ของเก่าที่เคยรู้เคยเห็นมาแล้ว ให้อยู่
 ในปัจจุบัน ระลึกธรรมชาติให้สติจ่ออยู่กับธรรมบทนั้นเป็นปัจจุบัน แล้วเรื่องจะเกิดขึ้น
 แปลก ๆ ต่าง ๆ กันไปละ แล้วมีอะไรอีกล่ะ

ผู้กำกับ ข้อสองครับ เราจะกำหนดอารมณ์ที่เกิดจากสมาธิที่เราเคยได้เคยเป็น มา
 ใช้แทนการกาวนาพุทโธ จะทำให้จิตสงบลงได้หรือเปล่าครับ ทำโดยการนึกเอาความสงบที่
 เคยได้รับมากำหนด

หลวงตา ไม่เอา ไม่ต้อง มันเป็นสัญญาอารมณ์ไปแล้ว ให้อยู่กับพุทโธ กำหนด พุท
 โธ ปัจจุบัน มันจะเกิดอะไรขึ้นจะเกิดอยู่ที่จุดปัจจุบัน เข้าใจหรือ สัญญาอารมณ์เป็นเรื่อง
 ไขว่คว้า ผิด ไม่เอา

ผู้กำกับ ข้อสามครับ การกำหนดลมหายใจเข้าออกควรจะทำตามลม หรือว่าทำตามความรู้สึกอยู่ที่ลมหายใจเข้าออกดีครับ เพราะจิตคอยแต่จะตามลมไปจนสุดตลอดเวลา

หลวงตา จะตามก็ได้ไม่เป็นไรไม่ผิด จะอยู่ประตูก็ได้ คนเข้าก็รู้ คนออกก็รู้ แต่ไม่ตามเขาเข้าไป ไม่ตามเขาออกมา ดูอยู่ที่ประตู ลมเข้าลมออกคือคนเข้าคนออกประตู เรายืนเฝ้าอยู่นั้น คนเข้าก็รู้ คนออกก็รู้อยู่แค่นี้ ไม่ต้องตามเขาเข้าไปตามเขาออกไป อยู่ที่นี้ก็ถูก หรือจะตามไปก็ได้ถ้าเป็นความถนัดตามลม เอาความถนัดเป็นเกณฑ์

ผู้กำกับ ข้อสี่ครับ เมื่อสมาธิเกิดขึ้น ทำอย่างไรจะให้ตั้งอยู่นาน ๆ ครับ

หลวงตา ไม่ต้องทำอะไรแหละ มันเกิดขึ้นก็ให้รู้ มันตั้งอยู่ก็ให้รู้ มันดับไปก็ให้รู้ เขากำหนดลมหายใจเธอ ถ้ากำหนดลมหายใจก็อย่าวางลมหายใจ อันนั้นมันเกิดมันดับก็ให้มันเกิด ลมหายใจเกิดดับอยู่ที่ใจของเรา ให้รู้อยู่ตรงนี้ ไม่ต้องไปหมายโน้นหมายนี้ เรื่องภาวนาต้องเอาปัจจุบัน ใครจะเคยรู้เคยเห็นเคยเป็นอะไรมาก็ตาม เราอย่าไปเอานั้นมาหมาย มันเป็นปริยัติ หรือมันเป็นเรื่องราวนิทานสัญญาอารมณ์ไปแล้ว เอาปัจจุบัน เกิดขึ้นปัจจุบัน ผลเกิดขึ้นปัจจุบันทั้งนั้น ไม่ต้องไปหมาย เอาปัจจุบันเลย

โยมผู้ชาย นั่งภาวนาจนจิตนิ่งแล้วต้องทำอะไรต่อไปครับ จิตนิ่งสบาย ๆ

หลวงตา ก็ให้มันอยู่นั้นจะเป็นอะไร จะทำอะไรไปอีก หรือนิ่งแล้วเลยเป็นบ้ำวึงเธอ ให้มันนิ่งซี จิตเราไม่เคยนิ่ง เมื่อมันนิ่งถึงเวลาของมันแล้วมันจะขยับตัวของมันเอง เหมือนเด็กตื่นนอน เวลาหลับเด็กก็หลับ เวลาตื่นนอนเด็กก็ขยับตัวเอง อันนี้จิตของเราเวลาจะเคลื่อนที่จากความสงบ มันก็เคลื่อนแบบเด็กตื่นนอน ไม่ต้องไปกังวล มันสงบยังงี้ให้อยู่ตรงนั้น เอาละพอสายแล้ว เหนื่อย

โยมผู้หญิง วันก่อนฟังเทศน์เก่า ๆ จากวิทยุ ที่พ่อแม่ครูจารย์พูดถึงพระโลกนาถ ที่ว่าเป็นพระอรหันต์มาจากเมืองนอก ฉันทมังสวิริติ

หลวงตา อ้อ อันนั้นเสกตัวขึ้นเฉย ๆ

โยมผู้หญิง เป็นพระที่หลวงปู่มันแก้ให้หรือเปล่าคะ

หลวงตา นี่เป็นท่านอาจารย์อุ้นต่างหาก โลกนาถนั้นลึกลงไปแล้ว ท่านอาจารย์อุ้นเอาตัวอย่างโลกนาถมาปฏิบัติมังสวิริติ จนกระทบกระเทือนในวงคณะสงฆ์กรรมฐาน ไปที่ไหนเห็นพระฉันเนื้อฉันปลา เลยกลายเป็นว่าพระยักษัพระผีไปหมด พอดีเผอิญเข้าไปหาพ่อแม่ครูจารย์มันที่หนองผือ ท่านก็ใส่เอาอย่างหนักเลยทีเดียว เอ้า ท่านอุ้นมาสอนผมหน่อย ผมเป็นพระยักษัพระผี ใครใส่บาตรอะไรมาก็ฉันตามเรื่องตามราวของศาสดาที่สอนไว้อย่างนี้ ท่านได้เรื่องพิสดารมาจากที่ไหนเอามาสอนผมหน่อยนะ ผมฉันเนื้อฉันปลาอยู่ทุกวันนี้ตาม

ศรัทธาที่เขาให้มา ไม่ขัดต่อพระวินัยผมก็ฉันตามเรื่องของพระวินัย คำว่าพระวินัย คือไม่เห็นเขามาสัตว์เพื่อตัวเอง ไม่ได้ยินว่าเขาไปฆ่าสัตว์เพื่อตัวเอง และไม่เห็นเครื่องอาวุธที่เขาไปใช้ เช่นเขาไปตักปลา เขาเอาแหผ่านไปเขาจะไปตักปลาถวายพระ ๓ อย่างนี้เป็นอุทิสมังสะ เนื้อเจาะจง ห้ามไม่ให้ฉัน นอกจากนั้นเขามาเป็นธรรมดาๆ แล้วฉันได้ตามทางของศาสนา

ท่านได้วิเศษวิโสมาจากไหน เอามาสอนผมหน่อยนะ ท่านสอนอาจารย์อุ้นอยู่ในตัวนั้นแหละ แต่ท่านบอกว่ามาสอนผมหน่อยๆ แล้วท่านก็ขัดลงๆ สอนผมหน่อยๆ แล้วท่านก็ขัดลงๆ ผู้นี้ออกร้อน หลังจากนั้นก็ทั้งหมดเลย ทั้งหมดโดยสิ้นเชิง ท่านก็เก่งเหมือนกัน เพราะท่านก็เป็นลูกศิษย์หลวงปู่มั่นมาตั้งแต่ก่อน แล้วไปหลงทิศหลงแดนไปจากพระโลกนาถนั้นแหละ ไปที่ไหนเขาเอาผ้าขาวปู อยู่ เดินผึ่งผายบ่าตัวนั้น พระโลกนาถ ทางนี้ก็หลงไปตามเขา เอนั้นมาเป็นตัวอย่าง กระทบกระเทือนในวงคณะสงฆ์กรรมฐานมากมาย กายกอง แล้วพระทั่วๆ ไปก็เหมือนกัน

พอดีเผอิญเข้าไปหาหลวงปู่มั่นที่หนองผือ ท่านก็ใส่เอาเสียจนเต็มเหนี่ยวนะ มีแต่ว่าเอาสอนผมหน่อย ข้างลงไปเรื่อย สอนผมหน่อย ข้างลงไปเรื่อย จากนั้นหมอบเลย หยุดเลย เลิกเลย ก็มีเท่านั้น ท่านอาจารย์อุ้นท่านเสียแล้ว ท่านไปเป็นลูกศิษย์ของพระโลกนาถ แล้วกลับมาหาอาจารย์เก่า คือหลวงปู่มั่นเป็นอาจารย์เก่า หลวงปู่มั่นเลยให้อาจารย์อุ้นนี้สอนท่าน ใส่เสียเปรี้ยง เอาสอนผมหน่อย ยิ่งตีลงไปๆ สอนผมหน่อย ตีเรื่อย สอนผมหน่อย ตีเรื่อย หมอบเลย จากนั้นก็ยอมรับร้อยเปอร์เซ็นต์เลย ท่านตั้งใจปฏิบัติดี ท่านเป็นคนทำอุเทน เคยกัน สนับสนุนกับเรานะท่านอาจารย์อุ้นนี้ ท่านเมตตาเรามากอยู่ เพราะท่านทราบว่าเราอยู่กับหลวงปู่มั่นอยู่แล้ว เข้าใจแล้วหรือ โลกนาถนั้นกับท่านอาจารย์อุ้นเกี่ยวโยงกันอย่างไรนี้แหละ

เข้ามากรุงเทพฯ โห้ เขาปูผ้าให้เดินสบาย ผ่าเผยโอ้อ่า หยิ่งไปในตัวด้วย ไปสีกแล้วแหละ เรื่องฉันเนื้อฉันปลานี้ก็มีในพุทธบัญญัติแล้ว พระเทวทัตมาขอพระพุทธเจ้า พระพุทธเจ้าไม่ทำตามจึงได้แยกจากพระพุทธเจ้า ๑) ให้พระอยู่ในป่าเป็นวัตร เป็นประจำชีวิตตั้งแต่วันบวช เข้าบ้านเป็นผิด พระองค์ก็อนุญาตไม่ได้ เพราะพระเกิดมากับญาติกับโยม พระมีความเคลื่อนไหวไปมาได้ ตถาคตเองก็อยู่ได้ทั้งป่าทั้งบ้านเกี่ยวกับโลกสงสารนะ เราอนุญาตไม่ได้ ๒) ไม่ให้ฉันเนื้อฉันปลา ถ้าฉันเป็นผิด อันนี้ก็เหมือนกัน สิ่งที่เกิดมาตามทีอธิบายผ่านมาแล้ว พระองค์ยังทรงเล็งญาณดูอีกนะ เอ่ยอ้อๆ นักปฏิบัติภาวนาจะรู้เรื่องของพระพุทธเจ้าเหล่านี้ได้เต็มกำลังของตัวเอง

ขอไม่ให้ฉันเนื้อฉันทปลา คือเนื้อปลาเหล่านี้ สัตว์บางประเภทๆ นี้ รายไหนตายไป เนื้อหนังของเขา เขาหวังประโยชน์จากเนื้อหนังของเขาตลอด เวลาได้นี้ไปทำบุญให้ทานเขา มีหวังได้รับ ถ้าปิดเสียนี้ทางเดินของเขาที่จะได้บุญได้กุศลไม่มี ยกตัวอย่างเช่น เอ้าไม่ต้องพูดไกลละ คุณแม่แกวก็เป็นผู้ศิษย์หลวงตาบัว ลูกศิษย์หลวงปู่มนั้นนั่นแหละ แก่นั่งภาวนาอยู่ตอนเช้า มีบุรุษคนหนึ่งเข้ามาขอ คุณแม่ นี่ผมเป็นหมูถูกนายบิณยังอยู่ที่ภูเขาลูกนั้น ที่ห้วยทรายนะ ไปเผลอตัวถูกเขายิงตาย เวลาผมตายแล้วนี่เขาเอาเนื้อหนังมาถวาย ขอให้ฉันฉลองเมตตาให้ผมด้วย นี่เห็นไหมละ ผมตายด้วยความพลั้งเผลอ คือหิวน้ำไปกินน้ำเขาฆ่าตาย เขายิง

พอตื่นเช้ามาก็เรียกหมู่เพื่อนมา ทำไมแปลกๆ อย่างนี้ มันจะจริงไหม มันเป็นอย่างนั้นเมื่อคืนนี้ แกก็เล่าให้เขาฟัง ไม่นานพวกลูกเมียของนายบิณที่ฆ่าหมูตายแล้วเอาเนื้อมาถวายสำนักแม่ชี นี่เนื้ออะไร โอ้ย เนื้อหมูนี้ไอบินมันไปฆ่า ได้หมูมาจากภูเขานั้นๆ เลยเอามาทำบุญให้ทาน เป็นไงเข้ากันได้ไหมละ ตรงเป้งเลย ชื่อไอบินจริงๆ ยิงหมูตายแล้ว ทางนี้มาบอกไว้ก่อน เวลาเขาเอาเนื้อมาทานนี้ให้ฉลองศรัทธาให้ผมหน่อย ผมจะได้มีส่วนบุญส่วนกุศลจากเนื้อนี้ ผมสุดวิสัยตายไปแล้ว บุญกุศลจะเป็นเครื่องหนุนผม เวลาเขาเอามาถวายขอให้คุณแม่ช่วยฉลองให้หน่อย

พอพระออกบิณฑบาตกลับมา นี้ เขาก็เอาเนื้อหมูมา เราชกใหญ่เลยที่นี้เพราะเรื่องมันเกิดขึ้นสักครู่ พูดกันยังไม่จบ มากี่เรื่องเข้ากันร้อยเปอร์เซ็นต์เลย อย่างนี้เป็นต้น เข้าใจไหม มันลึกลับ สัตว์ทั้งหลายที่ตายไปนั้นจะห้ามกันได้อย่างไร เมื่อห้ามอันนี้ความมุ่งหมายของสัตว์ที่ตายไปแล้วจะไม่มีทางก้าวเดิน ไม่มีทางออก เข้าใจไหม ต้องอาศัยบุญกุศลจากเนื้อหนังของเขาที่ตายไปแล้วนั้นมาหนุนตัวเองไปอีก เข้าใจหรือ เพราะฉะนั้นพระพุทธเจ้าจึงไม่ทรงห้ามเรื่องการฉันเนื้อฉันทปลา คือพระพุทธเจ้าไม่ทรงอนุญาตคำขอของพระเทวทัตเอาสดๆ ร้อนๆ มาพูดนี้ พระพุทธเจ้าทราบด้วยญาณ อันนี้เรายกมาเพียงตัวอย่างย่อๆ เพียงเท่านั้น นี่ละเหตุที่พระพุทธเจ้าไม่ทรงรับ

๓) ให้บิณฑบาตประจำขาดไม่ได้ ปรับโทษๆ ตลอด

๔) ฉันมือเดียว พระพุทธเจ้าไม่ทรงอนุญาตจึงแหวกแนวหนีจากพระพุทธเจ้าไป ถ้าสมควรแล้วพระพุทธเจ้าจะทรงบัญญัติไว้แล้วตั้งแต่ต้น ไม่ให้ฉันเนื้อฉันทปลา พระพุทธเจ้าจะเป็นพระองค์เอกทรงห้ามก่อนใครแล้ว นี่พระองค์ไม่เห็นห้าม นี่ละเรื่องราวมันก็มีอย่างนี้ พวกสัตว์ทั่วโลกดินแดนที่เขาตายแล้ว เนื้อหนังของเขายังเป็นประโยชน์แก่เขาเองเวลาเอาไปทำบุญให้ทาน อันนี้พูดไม่ออกนะ พุดนอกๆ อย่างนี้ไม่ได้ แต่เรื่องพระญาณ

พระพุทธเจ้าเป็นอย่างนั้น แล้วสาวกองค์ที่มีความเชี่ยวชาญก็รู้อย่างนั้น เป็นพยานกันอย่างนั้น คำนึงกันได้ยังไง นี่ละเหตุที่บรรดาพระสงฆ์ท่านได้ฉันเนื้อฉันปลา นอกจากอุทิสสมังสะ เนื้อเจาะจง ๓ อย่าง ห้าม นั่นท่านก็บอกแล้ว เขาถวายเพื่อท่านไม่ได้ ห้ามเลย อุทิสสมังสะเนื้อเจาะจง ช่วมาเพื่อนี้ๆ พอทราบแล้วอย่าฉัน ท่านยังมีแยกอีกว่า ถ้าองค์ไหนไม่ทราบก็ฉันได้อยู่ แต่องค์ทราบแล้วห้ามฉัน ฉันปรับอาบัติ นั่นท่านมีชั้นๆ ไปอย่างนี้ เอาละที่นี้พอให้พร

ชมถ่ายทอดสดพระธรรมเทศนาของหลวงตามกำหนดการ ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th